

[H. P. Jensen.]

for Landets Sundhedsvæsen. Indenrigsministeren skal udnævne en Apoteker til at lede Apotekerafdelingen, og et Medlem af Farmakopékommisionen skal knyttes til Sundhedsstyrelsen. Den paagældende skal være Læge.

I det hele og store tror jeg, at Forslaget har taget Sigte paa de væsentlige Sider af denne saa betydningsfulde Sag, og jeg kan give det mit Partis anbefaling. Jeg skal dog udtale Ønsket om, at Sundhedsstyrelsen efter Nyordningen maa faa Held til at virke baade i Samfundets Interesse og til Publikums Tilfredshed. Jeg haaber, den vil ekspedere Sagerne indenfor en rimelig Tidsfrist, hvilket ikke altid har været Tilfældet før. Jeg vil ogsaa udtale Haabet om, at Sundhedsstyrelsen maa være varsom med at stille Krav til Sygehuse, Skoler, Alderdomshjem og lignende Anstalter, som vil virke unødigt fordyrende ved Opførelsen af disse Bygninger, hvis Nødvendighed som oftest er ganske ubestridelig. At Sproget i Lovforslaget hører til noget af det mest knudrede, skal jeg ikke opholde mig ved, men blot henstille, at Ministerierne kommer bort fra den gamle Sprogform og gaar over til et for Nutidsmennesker lettere forstaaeligt Sprog.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme i Tinget.

Ellinger: Den ærede sidste Taler sagde, at Lovforslagets Affattelse var noget af det mest knudrede, han havde set. Noget kan der naturligvis være derom, men værre synes mig den Uklarhed, som hersker i adskillige af Forslagets Bestemmelser, og som ikke egentlig hidrører fra Knudrethed. Hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, lægges der en ganske overordentlig stor Magt i en enkelt Persons Haand, nemlig Medicinaldirektørens. Det vil vel ingen Skade være til, hvis man er sikker paa til denne Stilling altid at have en fremragende Kapacitet og en betydelig Personlighed. Men det uklare forekommer mig at ligge i hele den Maade, hvorpaa Organisationen er bygget op. Der staar først, at Medicinaldirektøren er Chef for Sundhedsstyrelsen, men der er egentlig ingen Sundhedsstyrelse. Det hedder nemlig i § 7, 2det Stykke, at Sundhedsstyrelsen bestaar af en hygiejnisk-lægelig Afdeling og en Apotekerafdeling samt et Sekretariat. Det bestaar Sundhedsstyrelsen altsaa af, men i den næste Paragraf fortsættes der: „Som Konsulenter under den hygiejnisk-lægelige Afdeling“ — ja, men hvem bestaar den hygiejnisk-lægelige Afdeling af? Saa vidt jeg kan skønne, bestaar den af ingen. Altsaa, som Konsulenter under

denne skal der efter indhentet Erklæring fra Sundhedsstyrelsen antages 6 Læger for 6 Aar ad Gangen. Ja, men hvem er nu Sundhedsstyrelsen? Er det de tre Afdelinger? Det kan det jo ikke være. Er det da Medicinaldirektøren i Forening med disse 6 Konsulenter, som skal gøre Indstilling til Ministeriet om, hvem der skal være Konsulenter? Det er dog mærkeligt, at Medicinaldirektøren og de 6 Konsulenter skal gøre Indstilling om, hvem der skal være Konsulenter, og første Gang er der jo overhovedet ingen Konsulenter. Det er noget af det mærkeligste, jeg længe har set med Hensyn til den Maade, hvorpaa man i en Lov opbygger en Organisation.

Den store Magt, der lægges i Medicinaldirektørens Haand, fremgaar klart deraf, at de under den hygiejnisk-lægelige Afdeling — nu ved vi altsaa ikke, hvem Afdelingen bestaar af, for den har jo kun Konsulenter, men de skal ikke være Medlemmer —, at de under denne Afdeling henhørende Sager behandles og afgøres af Medicinaldirektøren; han bærer Ansvar for Behandlingen og Afgørelsen. Ja, naturligvis: den, der afger en Sag, bærer Ansvar for den; han bærer ogsaa Ansvar for, at han har faaet den fornødne Bistand, inden han træffer Afgørelsen. Ethvert Menneske, som skal afgøre en Sag, og som ikke mener sig i Besiddelse af Evner til selv at afgøre den, vil naturligvis søge den fornødne Bistand, inden han træffer Afgørelsen; det vil ethvert samvittighedsfuldt Menneske gøre.

Lægeraadet — det er Medicinaldirektøren og disse 6 Konsulenter — afholder ordinært Møde 2 Gange om Aaret samt ekstraordinært Møde i det Omfang, Forholdene kræver. Men jeg kan ikke se, at Konsulenterne selv egentlig har nogen Adgang til at kræve Lægeraadet indkaldt. Videre staar der, at Indenrigsministeren udpeger for 6 Aar ad Gangen to Repræsentanter for de kommunale Raad til at deltage i Lægeraadets Behandling af Spørgsmaal, der har almindelig Interesse for Landets Sundhedsvæsen, og hvor Behandlingen ikke skal afsluttes med en faglig lægevidenskabelig Erklæring. Men det er jo ikke godt paa Forhaand at vide, om ikke Behandlingen skal afsluttes med en saadan faglig lægevidenskabelig Erklæring. Jeg har aldrig set et Lovforslag, hvor man i den Grad har Adgang til at svømme, som man har i dette.

Jeg kommer saa til § 9. Hvem den hygiejnisk-lægelige Afdeling bestaar af, ved man altsaa intet om. Man ved ikke, hvem der er Leder af denne Afdeling. Det